

Електронне наукове фахове видання "Ефективна економіка" включено до переліку наукових фахових видань України з питань економіки (Наказ Міністерства освіти і науки України від 29.12.2014 № 1528)

Ефективна ЕКОНОМІКА

Дніпропетровський державний
аграрно-економічний університет



Переглянути у форматі pdf

Л. В. Шинкарук, О. М. Чернишевич
СОЦІАЛЬНА СКЛАДОВА МЕХАНІЗМУ РОЗПОДІЛУ ДОХОДІВ МІЖ ІНСТИТУЦІЙНИМИ СЕКТОРАМИ В НАЦІОНАЛЬНІЙ ЕКОНОМІЦІ

№ 1, 2016 [Назад](#) [Головна](#)

0 0 0 0 0 0 0 0

УДК 330.342.146

Л. В. Шинкарук,
д. е. н., професор, член-кореспондент НАН України, завідувач відділу економічного зростання та структурних змін в економіці,
ДУ «Інститут економіки та прогнозування НАН України», м. Київ
О. М. Чернишевич,
аспірант, молодший науковий співробітник відділу економічного зростання та структурних змін в економіці,
ДУ «Інститут економіки та прогнозування НАН України», м. Київ

СОЦІАЛЬНА СКЛАДОВА МЕХАНІЗМУ РОЗПОДІЛУ ДОХОДІВ МІЖ ІНСТИТУЦІЙНИМИ СЕКТОРАМИ В НАЦІОНАЛЬНІЙ ЕКОНОМІЦІ

L. V. Shynkaruk,
doctor of economics, professor, corresponding member of the NAS of Ukraine,
head of the department of economic growth and structural changes in the economy,
Institute for Economics and Forecasting, NAS of Ukraine
О. М. Chernyshevych,
postgraduate student, junior research fellow of the department of economic growth and structural changes in the economy,
Institute for Economics and Forecasting, NAS of Ukraine

THE SOCIAL COMPONENT OF THE INCOME DISTRIBUTION MECHANISM AMONG INSTITUTIONAL SECTORS OF THE NATIONAL ECONOMY

У статті розглянуто соціальну складову механізму розподілу ВВП України, визначено його структурні особливості в контексті міжнародних порівнянь. Виявлено тенденцію перевищення національного рівня наявного доходу домогосподарств над існуючим у країнах ЄС за рахунок відмінностей на етапах розподілу, зокрема, через значну соціальну орієнтацію макроекономічної політики. Досліджено національну систему соціального забезпечення й доведено, що тільки частково даний механізм спрямований на боротьбу з матеріальною нерівністю. Розглянуто особливості нарахування пенсійних видатків, підтримки студентів, безробітних, малозабезпечених сімей та державної допомоги при народженні дітей, як складових комплексу заходів протидії соціальному відторгненню і бідності.

The article reviews the problematic environment of the social distribution mechanism of Ukrainian GDP, while focusing on its' structural peculiarities in the context of international comparison. The exceeding of the national level of households disposable income over the current data on the same rate in the EU countries is found to be caused by the differences accumulated on the stages of the income distribution. In particular, the reason for this process is the remarkable social orientation of the macroeconomic policy. The national social security system is reviewed; grounds are given for its basis being focused on the improvement of the living conditions for the most vulnerable population groups remaining only partially aimed at combating financial inequality. It is justified that the complexity of the social programs implemented on the national level is caused by the impact of the recessive processes. The features of the pension expenditure calculation, students support costs, unemployed expenditures, low-income families payments and state assistance at birth are considered as components of the complex measurements against social exclusion and poverty.

Ключові слова: *добробут, наявний дохід, розподіл доходів, соціальна допомога, соціальна нерівність.*

Keywords: *welfare, disposable income, income distribution, social assistance, social inequality.*

Постановка проблеми. В умовах необхідності відновлення національного зростання й побудови та утвердження нової господарської системи в Україні, важливо сформулювати комплекс заходів досягнення високого рівня добробуту населення. Внаслідок кризового стану національної економіки і наявного трансформаційного спаду, життєвий рівень домогосподарств суттєво знизився, поширюючи бідність, сприяючи проявам стрімкого соціально-економічного розшарування й розвиваючи процеси фрагментації і поляризації. Покращення матеріального становища громадян більшою мірою реалізується через макроекономічну політику, яка спрямована на випереджаюче, порівняно з динамікою показників стану економічного зростання, зростання соціальних виплат. Відповідно, зараз гостро виникає проблема дослідження суперечностей соціальної складової системи розподілу доходів в Україні, а також підвищення якості та ефективності її реалізації.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. До вітчизняних науковців, котрі вивчали згадану проблематику належать: Крючкова І.В. [1], Лібанова Е.М. [2], Макарова О.В. [3], Холод Н.М. [4] та ін. Серед зарубіжних дослідників, що висвітлюють аспекти функціонування системи розподілу доходів слід відзначити: Домара Е. [5], Етціоні А. [6], Калдора Н. [7], Калецкі М. [8] та ін.

Формулювання цілей статті. Метою статті є характеристика суперечностей соціальної складової національної системи розподілу доходів як причини незадовільного стану добробуту населення.

Виклад основного матеріалу дослідження. Існуючий механізм регулювання розподілу доходів в Україні не повністю враховує тенденції соціально-трудоливих відносин, що забезпечуються зміною умов ринкового середовища й обумовлюються появою нових політико-економічних викликів. Тобто, значне акцентування уваги на використанні ефектів від запровадження соціально-орієнтованої макроекономічної політики у регулюванні стану доходів населення, яке супроводжується

суттєвим абстрагуванням від можливостей використання трудових важелів впливу, не спроможне повною мірою задовольнити запити визначеної моделі внаслідок багатовекторності її зобов'язань перед окремими групами населення та недостатнього обсягу ресурсів на покриття їх виконання.

Загалом, відносний рівень наявного доходу домогосподарств в Україні становив 82,8% від ВВП (на 10,1% більше в порівнянні з 2009 роком), що перевищує на 29,1% аналогічний показник Чехії та на 20,9% більший від НД Латвії. Такі відмінності нагромаджуються на етапах розподілу, оскільки в усіх вищезгаданих країнах сформувалися подібні рівні поточних доходів від праці та виробничої діяльності (заробітної плати та валового прибутку, змішаного доходу) в межах 57-62% ВВП [9;10].

На стадії первинного розподілу ВВП, тобто, за рахунок соціальних внесків роботодавців та чистих доходів від власності, дохід домогосподарств в Україні збільшується на 16,9%, тоді, як у Латвії на 10,6%, а в Чехії - 13,3%. За рахунок вторинного розподілу, тобто, шляхом перерахування соціальних внесків та отримання соціальної допомоги, сплата податків на доходи і майно й ефекту чистих трансфертів, дохід домогосподарств збільшився на 5,8% в Україні, тоді як в Чехії даний показник зменшився на 6,0%, а в Латвії на 0,4%.

Отже, починаючи від етапу нарахування соціальних внесків роботодавців, як найбільш вагомої фази первинного розподілу і аж до утворення наявного доходу, рівне останніх в Україні підвищився на 22,7%, в Чехії - 7,3%, а в Латвії - 10,2%. Вище згадана тенденція, насамперед, зумовлена значною мірою тінізації економіки, що змушує не тільки суттєво коригувати дохід, але й займатися проблемою легалізації економіки, а властивий для української економіки прямий зв'язок між змінами розмірів реального наявного доходу й соціальних допомог позбавляє національну економіку еластичності та можливості спрямовувати грошові надходження до інших, більш перспективних напрямків розвитку [11].

В Україні функціонує розгалужена система соціального забезпечення, яка включає в себе не тільки пенсійні видатки, але й ряд допомог та додаткову субсидійну підтримку. Основною ціллю реалізації комплексу заходів є покращення умов існування найменш захищених верств населення, і тільки частково даний механізм соціального сприяння спрямований на боротьбу з матеріальною нерівністю. Така тенденція відрізняється від норм та принципів державної політики країн з розвинутою економікою, для яких ступінь соціального забезпечення визначається із врахуванням міри суспільної вагомості домогосподарств й потенціалу їх корисності. Таким чином, національний модель соціального захисту варто окреслити як програму охоплення широкого спектру суб'єктів господарювання, що мінімально враховує індивідуальні здібності, і має обмежений вплив на диференціацію населення, задовольняючи виключно фізіологічні потреби. Відповідно, дана система постає у розрізі з егалітарними нормами та неспроможна нейтралізувати дію елітарних принципів збагачення.

В Україні соціальна допомога надається на універсальній основі, фінансується за рахунок урядових видатків бюджету. Саме тому, для виконання державою функції соціального забезпечення необхідно контролювати дотримання плану обсягів надходжень доходів. Відтак, під дією впливу рецесійних процесів країні дуже складно забезпечувати реалізацію власних соціальних програм. Загалом, розмір видатків на оплату праці за 2009 - 2014 рр. понизився на 7%, тоді як обсяг пенсійних доходів домогосподарств збільшився на 1,8% (впавши у 2014 р. майже до рівня 2009 р.), а допомог, пільг, субсидій та компенсаційних виплат на 1,4%. Відповідно, стверджувати про зменшення нерівності через реалізацію розподільних відносин не доводиться, оскільки близько 28,6% жителів країни отримують дохід нижче екзистенційного прожиткового мінімуму, в той час, як тільки 12,3% більше соціального [12;13].

Для України характерним є виділення на соціальний захист і соціальне забезпечення понад 25% всіх видатків з бюджету, що рівне приблизно 9% обсягу ВВП. Порівнюючи згадані показники з податковими надходженнями та з часткою тіньової економіки, одразу помітною стає дефіцитність державних доходів відносно урядових зобов'язань. Крім того, такий обсяг соціальних відрахувань, враховуючи розмір матеріальних допомог, підкреслює малу ефективність надання останніх [14].

Розглядаючи особливості нарахування пенсійних видатків, очевидно є складність реалізації розподільної функції даними виплатами. Найменш захищені категорії населення (домогосподарства без годувальника й такі, що налічують інвалідів) середньомісячно одержують найнижчі пенсійні доходи, в той час, як обсяг виплат для громадян-пенсіонерів за відсутності роки відрізнявся аж до 3 разів на користь останніх. Крім того, аналізуючи структуру сукупних ресурсів домогосподарств, помітно, що частка пенсіонерів, які живуть на кошти еквівалентні або нижче розміру прожиткового мінімуму визначають пенсійні надходження основним джерелом власних доходів. Тоді як, частина суб'єктів господарювання, грошові статки яких вищі за вказану норму, мають додаткові надходження. Крім того, кількість пенсіонерів, котрі отримують виплати за вислугу протягом останніх шести років, збільшилася майже на 10%, в той час, як за віком, за інвалідністю і у зв'язку з втратою годувальника зменшилось на 1,5%, 0,2% та 6% відповідно [15]. Таким чином, чисельність пенсіонерів особливого статусу в сукупності становить 3% всіх існуючих, при цьому обсяг видатків на їх утримання складають щонайменше 7% загальних витрат на здійснення пенсійних виплат [14].

Важливими способами боротьби із соціальним відторгненням і бідністю є матеріальна підтримка студентів, безробітних, малозабезпечених сімей та державна допомога при народженні дітей. Для видатків з державного бюджету на стипендіальні виплати, за інформацією Міністерства освіти і науки України про бюджет за бюджетними програмами з деталізацією за кодами економічної класифікації видатків бюджету або класифікації, характерне падіння майже у 3 рази за останні шість років. Незважаючи на це, існуючий рівень згаданих витрат створює додатково середньостроковий дисбаланс у доходно-витратних зобов'язаннях країни, оскільки стипендіальні програми підкріплені безкоштовними місцями навчання, фінансування яких здійснюється за рахунок державних коштів.

Окрім того, в Україні частково запроваджена програма у вигляді фінансування стипендій Президента України і Кабінету Міністрів України для молодих вчених. Розмір даних виплат відрізняється від стипендії соціального звання (до 25%) і вищається за особливі науково-практичні/освітні досягнення. Кількість студентів, котрі підпадають під категорію таких розрахунків зросла приблизно на 8%, а їх середній розмір на 30%. Окрім зазначених вище академічних стипендій, існують ще виплати видатним дітям освіти (довічні та дворічні) метою яких є стимулювання творчої діяльності науковців. Кількість їх одержувачів за шість років підвищилася більш ніж у два рази, а середній розмір на 20%. Відповідно, згадані академічні гранти також формують додаткове навантаження на роботу виконавчих органів, проте, їх слід вважати механізмом підвищення продуктивності праці та стимулювання розвитку наукової сфери в національних масштабах.

Значимою соціальною підтримкою варто вважати допомоги по безробіттю, хоча в Україні дана система потребує кардинальної трансформації. Мета здійсненої виплати - це спроба захисту найбільш вразливих груп населення у їх забезпеченні мінімальним рівнем доходу при відсутності його постійного джерела. Ресурсом для таких видатків є державний бюджет із запровадженою системою загальнообов'язкового страхування від безробіття. Цікавим є факт, що обсяг грошових надходжень у якості мінімальної допомоги по безробіттю для деяких категорій незайнятих (наприклад, для проблемних працівників) востаннє переглядався ще в 2012 р. (становить 544 грн), а розмір мінімальної допомоги для середньостатистичного офіційно незайнятого - зріс недостатньо, навіть без урахування інфляційних змін, лише на 4% (з 904 грн до 941 грн), недоотягуючи до розміру прожиткового мінімуму.

Проте, окрім прямих виплат по безробіттю існують ще нерегулярні видатки, як, наприклад, допомога (у грошовій чи натуральній формі) громадянам, котрі перебувають у складній життєвій ситуації [15;16]. Незважаючи на суттєве зменшення протягом 4 років потребуючих підтримки громадян та обсягів даних виплат (на 20% і 41% відповідно), рівень натуральної допомоги на одну особу тим, хто втратив роботу через непередбачувані обставини зріс (3%). Така тенденція особливо гостро підкреслює слабкість соціального статусу населення держави, оскільки підтверджує неспроможність близько 119,7 тис. громадян забезпечити себе продуктами першої необхідності, для задоволення їх первинних потреб [17].

Іншою проблемою з якою стикається українське суспільство сьогодні є старіння населення. Саме тому, ще в 2010 р. було визначено необхідність сприяти покращенню демографічної ситуації шляхом підвищення й диференціації обсягів допомоги за народження дітей (три ступенева система здійснення виплат: I ступень - перша дитина, II ступень - друга дитина, III ступень - третя дитина). Так, державний бюджет опинився під дією додаткового тягаря соціальної орієнтації економіки, оскільки кошти на здійснення подібних допомог не мають постійного перекриваючого джерела надходжень. За даними звітів Міністерства соціальної політики протягом зазначеного періоду 2009-2014 рр. відбулось зростання по всім напрямкам надання грошових виплат, так, за народження першої дитини на 153%, а за народження другої й третьої - на 148%. Для середньостатистичного жителя України це ресурси, які прирівнюються від 26 до 105 прожиткових мінімумів. На етапі рецесії такі виплати неможливі до виконання з урахуванням боргової активності держави та військово-політичної кризи. Отже, з кінця 2014 р. вступили в дію нові особливості запровадження даних допомог. Так, відбулось повернення до єдиної системи оплати незалежно від кількості дітей у сім'ї, а сума нарахованих при народженні коштів становить 41280 грн (з яких 10320 грн надаватимуться одразу, а решта - розподілятимуться протягом 36 місяців рівними частинами).

Існуюча тенденція народжуваності не відбивається на чисельності бажаних отримати кошти у зв'язку з вагітністю та пологами, кількість яких зросла лише на 7%, в той час, як число осіб, котрим держава зобов'язана виплатити ресурси на догляд за дитиною до досягнення нею трирічного віку збільшилася удвічі [14].

Поряд з вищезазначеними допомогамі не менш важливим джерелом ресурсів національних домогосподарств є виплати малозабезпеченим сім'ям, що в середньому протягом 2013 р. становили 1683,61 грн, і зросли майже у 4 рази в порівнянні з 2009 р.. Кількість сімей які звернулися за даним різновидом соціального забезпечення протягом шестилітнього проміжку часу стрімко зросла (приблизно в половину), проте, число задоволених заявкою значно знизилось (на одну другу). Найменшою мірою подібні зміни відбулися за рахунок зростання виплат сім'ям, котрі налічують одну та дві особи (на 7,6% та 8,8% відповідно), а найбільшою - які складаються із трьох, чотирьох та п'яти, навпаки, (на 95,0%, 67,0% й 45,3%). Проте, сумарні видатки з бюджету на вищезгадану допомогу зросли за всіма напрямками практично у два рази (підтримка сімей з 1 членом) [12; 14].

В Україні існує частина населення без можливості самостійно забезпечувати себе ресурсами (громадяни, котрі не мають права на пенсію та інваліди), тому реалізація комфорту їх проживання визначається обов'язком держави. Загалом, кількість громадян, що підпадають під визначену категорію з кожним роком зростає (порівнюючи з 2009 р. обсяг представників відповідної верстви населення збільшився удвічі), підтягуючи масштаби соціальної видатків даної сфери у три рази. Здебільшого, причинами висхідної витратної тенденції є зростання частки інвалідів серед населення країни, зокрема, інвалідів III групи у три, II й I груп - у півтора рази, що підтверджує травматичність трудової активності населення й низького рівня охорони праці.

Також протягом шести років для української економіки характерно зменшення витрат за статусом жінок «мати-героїня» більш ніж у шість разів, й видатків

на утримання священнослужителів приблизно на 24%. В сукупності, це дозволило зрівняти середній розмір допомог на утримання згаданих категорій громадян й стабілізувати його на рівні 949,00 грн.

Великою мірою обмеженість в ресурсах серед населення пов'язана з інфляційним нівелюванням купівельної спроможності доходів. Зокрема, уряд не переглядав розмірів номінальної заробітної плати заради економії бюджетних коштів, ігноруючи темпи зростання цін. Таким чином, обсяги мінімальної вартості праці можуть бути рівноцінними, або нижчими прожиткового мінімуму. Так, до 2014 р. мінімальна заробітна плата мала схильність відрізнятись від останнього на 3%-15%, що заперечує соціально-економічній функції згаданої категорії [16; 18].

Крім того, абстрагування від цінових змін найбільше відобразилися на пенсіонерах та безробітних, які не мають можливості повною мірою реалізувати свій потенціал. Мінімальна допомога по безробіттю для проблемної категорії працівників практично не переглядалася з 2012 по 2014 рр., мінімальна допомога по безробіттю звичайної категорії працівників зросла тільки на 10%, а обсяг мінімальних пенсійних виплат підвищилася лише на 11%. В той час, як індекс інфляції зріс на 25 % за аналогічний період

Таким чином, простежується загальнонаціональна тенденція до чисельного збільшення обсягів витрат на соціальний захист й соціальне забезпечення у ВВП приблизно на 2,8%. Проте, розмір даних видатків відносно загальних витрат держави, за інформацією Міністерство фінансів України, зменшується.

Висновки. Отже, основною ціллю реалізації механізму розподільних відносин є побудова системи заходів недопущення значного майнового розшарування й підтримки малозабезпеченого населення. Головним інструментом регулювання даного процесу є поєднання фіскальних та соціальних важелів впливу, які у випадку реалізації діючої економічної моделі розвитку не передбачають гармонійної взаємодії. Таким чином, багатовекторна структура трансфертної підтримки домогосподарств не відповідає дохідним можливостям національного бюджету, викликаючи внутрішні дисбаланси. Відповідно, основним завданням щодо покращення реалізації розподільних відносин слід вважати реструктуризацію державних зобов'язань щодо соціальних допомог та перегляд існуючих соціальних категорій населення а також запровадження ефективної системи розподілу доходів.

Література.

1. Дисбаланси доходів і витрат в інституційних секторах економіки України / І. В. Крючкова // *Економіка і прогнозування*. - 2014. - № 3. - С. 20-31. - Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/econprog_2014_3_4.
2. Libanova, E. M. (2012), «Inequality in Ukraine: scale and possibilities of influence», Instytut demografii ta sotsial'nykh doslidzhen' imeni M. V. Ptukhy NAN Ukrainy, Kyiv, Ukraine
3. Услуги в системе социальной поддержки: проблемы эффективности и информационное обеспечение / Е. В. Макарова // *Демографія та соціальна економіка*. - 2014. - № 2. - С. 11-20. - Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/dse_2014_2_3.
4. Kholod N. Income Distribution and Poverty in Transitional Countries [Електронний ресурс] / Nazar Kholod. – 2009. – Режим доступу до ресурсу: <http://www.kennan.kiev.ua/Library/Brochures/IncomeDistr.pdf>.
5. Domar E. Capitalism, socialism, and serfdom Essays. [Електронний ресурс] / Evsey Domar // 1989 – Режим доступу до ресурсу: <http://catdir.loc.gov/catdir/samples/cam034/89031498.pdf>.
6. Etzioni A. Toward a new socio-economic paradigm [Електронний ресурс] / Amitai Etzioni // George Washington University. – 2003. – Режим доступу до ресурсу: http://papers.ssrn.com/sol3/papers.cfm?abstract_id=2157130.
7. Mr. Kaldor's Theory of Income Distribution [Електронний ресурс] // Review of Economic Studies – Режим доступу до ресурсу: <http://restud.oxfordjournals.org/content/27/2/109.extract>.
8. Sadowski Z. Kalecki's Economics Today [Електронний ресурс] / Z. Sadowski, A. Szeworski // Routledge. – 2004. – Режим доступу до ресурсу: <http://digamo.free.fr/kalecki2day.pdf>
9. Національні рахунки [Електронний ресурс] // Державна служба статистики України – Режим доступу до ресурсу: <http://www.ukrstat.gov.ua/>.
10. National Accounts [Електронний ресурс] // Eurostat – Режим доступу до ресурсу: <http://ec.europa.eu/eurostat/>.
11. Чернишевич О.М. Диспропорційність розподільної системи України внаслідок національних економічних трансформацій / О.М. Чернишевич // Глобальні та національні проблеми економіки. – 2015. – № 3. – С. 160-164.
12. Статистичний збірник «Витрати і ресурси домогосподарств України» [Електронний ресурс] // Державна служба статистики України. – 2015. – Режим доступу до ресурсу: <http://www.ukrstat.gov.ua/>.
13. Розподіл населення за рівнем середньодушових еквівалентних загальних доходів [Електронний ресурс] // Державна служба статистики України – Режим доступу до ресурсу: <http://www.ukrstat.gov.ua/>.
14. Статистичний збірник «Соціальний захист населення» [Електронний ресурс] // Державна служба статистики України. – 2015. – Режим доступу до ресурсу: <http://www.ukrstat.gov.ua/>.
15. Статистичний щорічник [Електронний ресурс] // Державна служба статистики України. – 2015. – Режим доступу до ресурсу: <http://www.ukrstat.gov.ua/>.
16. «Про мінімальний розмір допомоги по безробіттю» [Електронний ресурс] // Фонд загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття. – 2004. – Режим доступу до ресурсу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/z0715-12/ed20141231>.
17. Державна служба зайнятості України [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: http://www.dcz.gov.ua/control/uk/publish/category?cat_id=8973095.
18. Структурні трансформації в економіці України: динаміка, суперечності та вплив на економічний розвиток : наукова доповідь / [Шинкарук Л.В., Бевз І.А., Барановська І.В. та ін.]; за ред. чл.-кор. НАН України Л.В.Шинкарук ; НАН України, ДУ «Ін-т екон. та прогноз. НАН України». – К., 2015. – 304 с.: табл., рис.

References.

1. Kriuchkova, I. V. (2014), "The imbalance of income and expenses among the institutional sectors of economy of Ukraine", Dysbalansy dokhodiv i vytrat v instyutysijnykh sektorakh ekonomiky Ukrainy, [Online], vol. 3, available at: http://nbuv.gov.ua/UJRN/econprog_2014_3_4
2. Libanova, E. M. (2012), "Inequality in Ukraine: scale and possibilities of influence", Instytut demografii ta sotsial'nykh doslidzhen' imeni M. V. Ptukhy NAN Ukrainy, Kyiv, Ukraine
3. Makarova, E.V. (2014), "The system of Social support services: issues of efficiency and information", Usluhy v systeme sotsyal'noj podderzhky: problemy efektyvnosti y ynfarmatsyonnoe obespechenye, [Online], vol.2, available at: http://nbuv.gov.ua/UJRN/dse_2014_2_3.
4. Kholod, N. (2009), "Income Distribution and Poverty in Transitional Countries", [Online], available at: <http://www.kennan.kiev.ua/Library/Brochures/IncomeDistr.pdf>.
5. Domar, E. (1989), "Capitalism, socialism, and serfdom Essays" [Online], available at: <http://catdir.loc.gov/catdir/samples/cam034/89031498.pdf>.
6. Etzioni, A. (2003), "Toward a new socio-economic paradigm", George Washington University, [Online], available at: http://papers.ssrn.com/sol3/papers.cfm?abstract_id=2157130.
7. Review of Economic Studies (1960), "Mr. Kaldor's Theory of Income Distribution", [Online], available at: <http://restud.oxfordjournals.org/content/27/2/109.extract>.
8. Sadowski, Z. and Szeworski, A. (2004), "Kalecki's Economics Today", [Online], available at: <http://digamo.free.fr/kalecki2day.pdf>.
9. State Statistics Committee of Ukraine (2015), "National Accounts", available at: <http://www.ukrstat.gov.ua/>.
10. Eurostat (2015), "National Accounts", available at: <http://ec.europa.eu/eurostat/>.
11. Chernyshevych, O. M. (2015), "The disparity of the distributional system of Ukraine as a result of national economic transformation", Dysproportsijnist' rozpodil'choi systemy Ukrainy vnaslidok natsional'nykh ekonomichnykh transformatsij, vol. 3, pp. 160-164.
12. State Statistics Committee of Ukraine (2015), "The costs and resources of households Ukraine", available at: <http://www.ukrstat.gov.ua/>.
13. State Statistics Committee of Ukraine (2015), "The distribution of population in terms of average total income equivalent", available at: <http://www.ukrstat.gov.ua/>.
14. State Statistics Committee of Ukraine (2015), "The Social protection of the population", available at: <http://www.ukrstat.gov.ua/>.
15. State Statistics Committee of Ukraine (2015), "Statistical Yearbook", available at: <http://www.ukrstat.gov.ua/>.
16. Fund of obligatory state social insurance of Ukraine against unemployment (2015), "The minimum unemployment benefit", available at: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/z0715-12/ed20141231>.
17. State Employment Service of Ukraine (2015), "The report of the State Employment Service of Ukraine" ", available at: http://www.dcz.gov.ua/control/uk/publish/category?cat_id=8973095.
18. Shynkaruk, L.V. and etc (2015), "Strukturni transformatsii v ekonomitsi Ukrainy: dynamika, superechnosti ta vplyv na ekonomichnyj rozvytok" [The structural transformation of the economy of Ukraine: dynamics, contradictions and impact on economic development], Institute for economics and forecasting, Kyiv, Ukraine.

Стаття надійшла до редакції 09.01.2016 р.



ТОВ "ДКС Центр"